

KENDİMLE HASBİHAL

FAHRİ SARRAFOĞLU

Değerli okuyucularım, bu ay sizlerle *kendi iç dünyama yaptığım kısa ama derin bir yolculuğu* paylaşmak istiyorum. Geçtiğimiz günlerde sıla-i rahim niyetiyle Aksaray'a gittim. Orada, Ulu Camiimizin üst katında kimseler yoktu. Sessizlik içinde, kendime döndüm ve derin bir tefekküre daldım.

Kısaca oturur kalkarım derken bir de baktım ki, tam bir saat geçmiş. Bu süre zarfında içime doğanları, kalbime konuk olanları not aldım. *Şimdi sizlerle paylaşacağım bu satırlar, belki sizin gönlünüze de dokunur.*

ÜMİT, İNANMAK VE BİLMEK

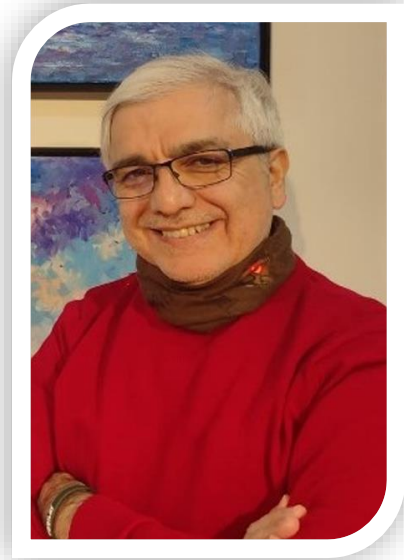
Bir şey hakkında bilgin varsa, onun doğru olduğunu ya da gerçekleşeceğini **bilirsin**. Kelimenin tam anlamıyla eminsindir. Hatta senin gerçekliğine ters düşse bile, bilmeye devam edersin. Çünkü nasıl olduğunu bilirsin. Görünüşe aldanmaz, yargılamazsın. “Onlar gayba inanırlar...” — Bakara Suresi, 3. Ayet (İman, görmediğine güvenmektir.)

USTALIK VE TESLİMİYET

Bir usta her zaman meydana geleni tercih eder. Sen de her zaman meydana geleni tercih ettiğinde ustalığa ulaşacaksın.

*İçten bir niyetin olsun,
Ancak beklentilere ve özellikle de
ihtiyaçlara tutunma.*

Belli bir sonuca odaklanma.
Hatta birini bile tercih etme.
Bağımlılıklarını tercihlere,
Tercihlerini de kabullere yükselt.
İşte bu, ustalığa giden yoldur.

“Olduğu gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol.” — Mevlânâ
“Sabır, başa geleni olduğu gibi kabul edip teslimiyettir.” — Hz. Mevlânâ

HAYATIN SIRRI VE İSTEKLERİN GERÇEK YÜZÜ

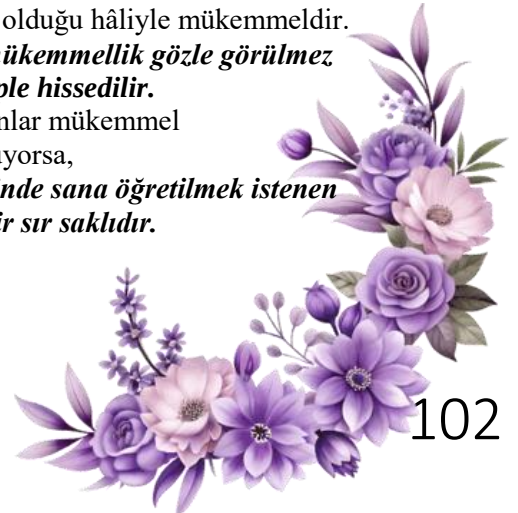
Hayatın sırrı,
İstediğin şeylere sahip olmak değil,
Sahip olduğun her şeyi istemektir.
— (John Gray)

“Rabbimiz buyurdu ki: Bana dua edin, size karşılık vereyim.” — Mü'min Suresi, 60. Ayet
(İstek duayla başlar ama kabul, hikmete bağlıdır.)

KÖTÜ TALİH DİYE BİR ŞEY YOKTUR

Hiçbir şey rastgele olmaz.
Tesadüf diye bir şey yoktur.
Ve Allah hata yapmaz.

Her şey, olduğu hâliyle mükemmeldir.
Bazen mükemmellik gözle görülmez ama kalple hissedilir.
Eğer olanlar mükemmel görünmüyorsa,
Bil ki içinde sana öğretilmek istenen büyük bir sır saklıdır.

“Her şey, vaktini bekler. Ne gül vaktinden önce açar ne güneş vaktinden erken doğar.” — Şems-i Tebrizi

HAKİKATİN FOTOĞRAFI VE GİZLİ OLANI GÖRMEK

Asıl sorulması gereken:

“Fotoğraf neyi gizler, neyi koparır, neyi dönüştürür?”

Çünkü fotoğraf, gösterdiği kadar göstermediğiyle de anlam kazanır. Dünya da bir anlamda Hakk’ın tecelli ettiği bir “fotoğraf” gibidir. Ancak bu tecelli çoğu zaman perdelenmiştir.

“Biz onları (hakikati) görmeyecek şekilde gözlerini perdeledik.” — Kehf Suresi, 101

Manevî eğitim, bu perdeleri aralayarak görünenin ardındaki ilahî sanatı ve hikmeti müşahade etmeyi öğretir. Hakiki manevî eğitim; sadece görüneni kaydetmek değil, **gizlenen anlamın izini sürmek** ve yanıltıcı bağlardan kurtularak hakikate yönelmektir.

Tasavvuf da tıpkı fotoğraf gibi, sadece zahire değil, **batına yani iç gerçeğe yönelir.**

Bu yüzden tasavvuf,
“Ne görüyorum?” sorusundan ziyade,
“Benden ne gizleniyor?”
ve “Ben neyi görmeye henüz hazır değilim?” sorularını sordurur.

Çünkü hakikate ulaşmak, **gözle değil, gönülle bakmayı öğrenmekle mümkündür.**

GÜVENİN EN ÜST MERTEBESİ: BİLMEK

En yüksek mertebe, artık güven duygusuna bile ihtiyaç duymamaktır. **Çünkü kişi, ihtiyacı olan her şeye zaten sahip olduğunu idrak ettiğinde, hiçbir şeye muhtaç kalmaz.** Allah’ın daha istemeden verdiklerine şahit oldukça, İstemek de, talep etmek de anlamını yitirir.

“O’nun katında her şey bir ölçü iledir.” — Ra’d Suresi, 8

Eğer Allah’ın tüm ihtiyaçlarını karşılayacağını bilersen, Kendini artık bir ihtiyaç sahibi olarak görmezsin. Bu bilinç zamanla deneyime, deneyim de sağlam bir imana dönüşür.

Yapman gereken tek şey: **bakış açını değiştirmek.** “Şüphesiz Allah, bir kavmi, onlar kendilerini değiştirmedikçe değiştirmez.” — Ra’d Suresi, 11

RUHANİ DÖNÜŞÜM VE KULLUĞUN DERİNLİĞİ

Bu ruhani dönüşüm sürecinde kulun gayreti de önemlidir. Çünkü:

“Gerçekten insan için ancak çalıştığı vardır. Şüphesiz onun çalışması ileride görülecektir. Sonra da ona karşılığı tastamam verilecektir.” — Necm Suresi, 39–41

Gerçek bir usta, **ümit etmenin ötesinde yaşar.**

O, olandan fazlasını ummaz, hiçbir şey istemez;
Çünkü zaten her şeye sahip olduğunu bilir.
Hayatın, kendini açığa vuran bir mükemmellik olduğunu fark eder.

Bu farkındalıkta artık güven bile gereksiz hale gelir; güven, sadece **“bilmek”** olur.

“Ve kim Allah’a tevekkül ederse, O ona yeter.” — Talak Suresi, 3
“Allah’a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.” — Ahzab Suresi, 3
“Eğer yüz çevirirlerse de ki: Allah bana yeter. O’ndan başka ilah yoktur. Ben O’na tevekkül ettim. O, büyük Arş’in sahibidir.” — Tevbe Suresi, 129

Kaynak:
Muhyiddin İbn Arabi, Mevlâna, Beyazıt-ı Bestami okumalarından derlenmiştir.